

ἀλλ' εὐτυχῶς τοῦτο συνέβη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν καὶ ἐν Ἀθήναις. Λοιπὸν ἠρωτάτω ὁ ξένος :

— Ἀπὸ ποῦ εἶσαι ;

— Ἀθηναῖος !

— Ἄ ! καλὰ . . . ἀμ' ἂν εἶσαι Ἀθηναῖος, ποῦ εἶναι ἡ μπαλωμένη κολόνα ;

Καὶ ἂν ἀπεκρίνετο·

— Ὅσον τὸν Ἀσώματο, ἔς τὰ παλαιά.

— Αἰ ! καλῶς ὤριστες, Ἀθηναῖος εἶσαι, τῷ ἔλεγον.

Ἐὰν ἀπεκρίνετο ὁμοίως ἄλλ' ἂντ' ἄλλων ἢ εἰσώπα, ἀπεδιώκετο ἰδίως ὡς ψευδόμενος.

Ἡ μπαλωμένη κολόνα, οὕσα καὶ σήμερον ἐστὶ μπαλωμένη καὶ περισφιγμένη διὰ σιδηρᾶς στεφάνης, κείται ἐντὸς τοῦ λεγομένου Γυμνασίου τοῦ Ἀδριανοῦ παρὰ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ μεγάλου ἐν τῇ ἀγορᾷ στρατῶνος καὶ παραπλεύρως τοῦ γνωστοῦ τζαμιῦ, ἐντὸς δὲ τοῦ γυμνασίου τούτου ὑπῆρχε ναὸς τῶν Ταξικρχῶν, οὗτινος σώζονται εἰσέτι ἔχνη εἰκόνων.

Ἦδη ὡς ἄλλος Φλάβιος παραδίδω εἰς κοινὴν χρῆσιν τὸ μυστήριον, καίτοι ἐννοῶ ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι οἱ καρποὶ τῆς εὐγνωμοσύνης οὐς θὰ δρῆψω δὲν θὰ διακρίνονται ἐπὶ ἀθροῖα.

Δ. Γρ. Κ.

Η ΕΝ ΒΙΕΝΝῆ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἐπ' ἐσχάτων ἐδημοσιεύθη σύγγραμμα φέρων τὴν ἐπιγραφὴν « Ἡ ἐν Βιέννῃ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις ἐν ἔτει 1880 », ἐξ οὗ σταχυολογοῦμεν τὰς ἐπομένους πληροφορίας. Ἡ δικαιοδοσία τῆς ἀστυνομίας Βιέννης ἐκτείνεται ἐπὶ 1,083,645 ψυχῶν. Τὸ προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν ὑποδιευθύνσεων συνίσταται ἐκ 2,795 ἀνδρῶν, ὑπὲρ οὗ δαπανῶνται 2,342,083 φιορίνια. Ἡ Βιέννα περιλαμβάνει 84 ἐμπορικὰ καταστήματα μουσικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων· 249 πωλεῖα προσευχηταρίων καὶ βιβλίων τῶν σχολείων· 940 ἐφημεριδοπωλεῖα· 209 βιβλιοπωλεῖα· 27 βιβλιοθήκας δανεῖων βιβλίων· 10 καταστήματα δανεῖων μουσικῶν· 211 ἐφημεριδοπωλεῖα ἐπὶ προπληρωμῇ· 212 τυπογραφεῖα· 148 λιθοτυπεῖα· 24 χαλκογραφεῖα· 32 ξυλογραφεῖα· 24 γραμματοχυτήρια· 12 πιγινοχαρτοποιεῖα. Ἐταιρίαι ὑπάρχουσιν ἐν Βιέννῃ 1,529, ἐν αἷς 366 βοηθητικαὶ καὶ ἕτεραι ὑποστηρίξεως ἐνδεῶν· 134 φιλανθρωπικαὶ παντὸς εἶδους, 133 ἑταιρ. διασκεδάσεων· 109 ἑταιρ. λαχείων, 104 καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιστημονικαί, 62 μουσικαὶ ἑταιρίαι, 41 σύλλογοι φοιτητῶν, 12 γυμναστικῆς, 48 πολιτικοὶ σύλλογοι, 62 θρησκευτικοὶ, 11 σκοποβολῆς καὶ 32 πυροσβεστικαὶ καὶ πυρρασαλιστικαί. Ἡ Βιέννα ἀριθμεῖ 954 ἀμάξας μικρὰς, 1217 μεγαλητέρας μεθ' ἐνὸς ἵππου, 741 μετὰ δύο ἵππων, 165 ἀμάξας ἐνοικιαζομένης ἐπὶ ἐργασίαις διαφόροις, 524 ἀμάξια φορτηγὰ, 500 βαγῶνια ἵπποσιδηροδρόμων (4, 101 ἐν ὄλῳ). Αἱ δύο ἵπποσιδηροδρομικαὶ ἑταιρίαι μετῆγαγον 25,316,076 ἀνθρώπους ἀπέναντι

24,003,368 τοῦ ἔτους 1879. Ἐν οὐδεμίᾳ πόλει γίνεται χρῆσις τόσον μεγάλη τῶν ἵπποσιδηροδρόμων ὅσον ἐν Βιέννῃ, ὅπου ἀπέβη οὕτως εἰπεῖν στοιχεῖον ζωῆς, ἀναπόφευκτον κατὰ τὸν βιενναῖον. Θέατρα διαρκῆ εἰσὶ 12, ἐν οἷς ἐδόθησαν 2,812 παραστάσεις, ἐν αἷς 30 ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν. Ξενοδοχεῖα 163, καφεπωλεῖα 609, μαγειρεῖα τοῦ λαοῦ 10, τεῖοπωλεῖα 7 (!) οἰνοπνευματοπωλεῖα 1,624 (!) ἐστιατόρια καὶ οἰνοπωλεῖα 2,887, ζυθοπωλεῖα 232 κτλ. ἐν ὄλῳ 5, 497. Αὐτηρῶν ὅτι ἡ ἀναλογία τῶν τεῖοπωλείων καὶ μαγειρείων πρὸς τὰ οἰνοπνευματοπωλεῖα δὲν εἶναι ἀντίστροφος ! Μεγίστη εἶναι ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ ἐν τοῖς σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς, ὧν ἡ ἐπιτήρησις ἀποτελεῖ μίαν τῶν μεγίστων φροντίδων τῆς ἀστυνομίας. Ἐν τοῖς 14 σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς τῆς Βιέννης καθ' ἑκάστην ἔρχονται καὶ ἀπέρχονται 781 πρόσωπα ἐν θέρει, καὶ 623 ἐν χειμῶνι, κατὰ μέσον ὄρον, ἐν ὄλῳ κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἦλθον 4,469,515 καὶ ἀπῆλθον 4,066,412 πρόσωπα. Ἐνδιαφέρον λίαν εἶναι τὸ ὑγεινὸν τμήμα τοῦ βιβλίου. Ἡ Βιέννα ἔχει 1,256 ἰατροὺς, 43 ὀδοντοῖατροὺς, 31 ἰατροὺς δημοσποθεῖας, 87 φαρμακοποιούς, 49 κτηνιατροὺς, 27 σιδηρουργοῖατροὺς τῶν κτηνῶν, 1495 μαῖας ! Αὐτοκτονίαι συνέβησαν εἰς ἐν ἔτος 308, ἀπόπειραι αὐτοκτονιῶν 257. Αἰτίαι τῶν αὐτοκτονιῶν καὶ ἀποπειρῶν εἰς τοῦτο ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον *ἐλλείψις ἐργασίας* καὶ *ἐρδεια*, 57 ἦσαν βεβαρημένοι ἐκ τῆς ζωῆς των (!) 34 ἀτυχεῖς εἰς τὸν ἔρωτά των, 34 μελαγχολικοὶ, 38 οἰκογενειακαὶ ἔριδες, 23 φόβοι καταδιώξεως δικαστικῆς, 40 ἀνίατοι ἀσθένειαί, 87 φρενοβλάβεαι. Ἡ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις τόσῳ ἀκριβῆς ἐγένετο, ὥστε σπανίως ἠγέρθησαν παράπονα καὶ κατηγορίαι ἀμελείας τῶν ὀργάνων. Ὅργανα ἀστυνομικὰ ἦσαν 2,348, ὧν τινες ἐμορφώθησαν ἐπιστημονικῶς, καὶ δὴ 1 φιλοσοφικῶς, 22 δικανικῶς, 2 ἰατρικῶς, 7 ἐν τῷ πολυτεχνεῖῳ, 6 ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ τῶν καλῶν τεχνῶν, 42 ἐν τοῖς γυμνασίοις, 321 ἐν ταῖς πρακτικαῖς σχολαῖς, 50 ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς, 8 τεχνικαῖς, 8 ἐν τῷ παιδαγωγεῖῳ, 2 ἐν τῇ κτηνιατρικῇ σχολῇ, 2 ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ, 82 ἐν ἄλλοις στρατιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις. Ἐξ αὐτῶν μητρικὴν γλῶσσαν εἶχον τὴν γερμανικὴν 1,973, 280 βοημικὴν, 30 πολωνικὴν, 27 σλαβο-νοκροατικὴν, 26 οὐγγρικὴν, 4 ἰταλικὴν κτλ. Ἐξἄλλας γλώσσας ὁμίλου, γαλλικὴν 23, ἰταλικὴν 18, ἀγγλικὴν 3, ἰσπανικὴν 2, ρωσσικὴν 6, σερβικὴν 17 καὶ βωμουρικὴν 27. Τὰ ἀστυνομικὰ ὅργανα μορφοῦνται καὶ ἐν τῇ τηλεγραφικῇ σχολῇ καὶ τῇ κολυμβητικῇ σχολῇ. Τηλεγραφευτῆς ἡ ἀστυνομία εἰς τὴν διάθεσιν τῆς εἶχεν 750. Ἡ ἀνεπίληπτος αὐτῶν διαγωγῆ δεικνύεται ἐκ τοῦ ὀλιγίστου ἀριθμοῦ τῶν τιμωρηθέντων. Ἐτει 1873 εἶχον ἀπολυθῆ τῆς ὑπηρεσίας 249 ἄνδρες ἐπὶ ἀνικανότητι, τῷ δὲ 1880 μόνον 13. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ

επεβλήθησαν 1646, χρηματικά 8328, ἐν ὄλω 8, 323 φιορίνια ἐπηνέβησαν 1,699. Ἡ ἀστυνομία ἐτύπωσεν ἐν ὄλω 641,403 φύλλα ὑπηρεσίας. Ἡ ἀκριβὴς ἐνέργεια τῆς ἀστυνομίας δηλοῦται ἐν ταῖς μεγάλαις πανηγύρεσι, ὡς π. χ. ἐν τοῖς γάμοις τοῦ Διαδόχου, ἐν οἷς σχετικῶς ἀνάξια λόγου ἀτυχήματα ἢ ἐγκλήματα συνέβησαν. Τοιαύτη ἡ βιενναῖα ἀστυνομία!

Η ΘΥΣΙΑ

Ἑμμετρον διήγημα.

Sachez-le, c'est le cœur qui parle et qui soupire
Lorsque la main écrit . . .

ALFRED DE MUSSET

Α'

Κόρη ξανθὴ, λευκὴ ὄσιν τὰ σεντόνια,
Ἀπλόνεται ἔς τὸ στρώμα τῆς ἐκεῖ. . .
Θερρίζει τὰ δεκαεπτὰ τῆς χρόνια
Τύφος, ἀρρώστια ἄγρια, κακὴ.

Καὶ ἔχει τὰ δοντάκια τῆς σφιγμένα,
Τὰ χεῖλη τῆς σκασμένα καὶ κλειστά,
Καὶ ἔξω ἀπ' τὸ κρεββάτι κρεμασμένα
Τὰ χέρια τῆς ὄσιν κίβουνα ζεστά.

Ἄπ' τὰ μαλλιά, ποῦ ἔς τὰσπρο προσκεφάλι
Πέφτουνε γύρω ὀλόξανθοι σωροί,
Εἰς τὸ παρθενικὸ τῆς τὸ κεφάλι
Χρυσὸ στεφάνι Παναγιῆς φορεῖ.

Τὰ γαλανὰ τῆς μάτια θολωμένα
Κι' ὀρθάνοικτα δὲν ἔχουν πλεῖα ματιά. . .
Καὶ εἶνε μεσ' ἔς τὰσπράδια τοὺς χυμένα
Κόκκινο αἷμα, κόκκινη φωτιά.

Κρυφὰ ἀναστενάζει καὶ θαυροῦζει
Ἡ δύστυχη μητέρα τῆς σκυφτή. . .
Τοῦ κάκου πλεῖα δὲν βλέπει, δὲν γνωρίζει,
Εἶνε κορμὶ ἀναίσθητο αὐτῆ.

Β'

Ἦρθ' ὁ γίατρος. . . Ἐ τώρατο μέτωπό του
Τῆς ἐπιστήμης φαίνεται τὸ φῶς.
Τὴν βλέπει καὶ ἔς τὸ μάτι τὸ δικό του
Ὅ κίνδυνος δὲν μένει πλεῖα κρυφός.

Ἐκάθησε κοντὰ τῆς χλωμιασμένος
Χαῖδεύει τὰ μαλλιά τὰ ζηλευτὰ,
Καὶ λέει ἔς τὴν μητέρα θαυρομένης:
«—Τί κρίμα, θὰ τὰ κόψωμε αὐτά! . . .»

Ἐὖν νάκουσεν ἡ κόρη μεσ' ἔς τὸ βῆθος,
Τὸ στόμα ἀνοικοκλεῖ χωρὶς μιλιά,
Ἄνατριχιάζει μὴ στιγμὴ τὸ στήθος
Καὶ σέρνεται τὸ χέρι ἔς τὰ μαλλιά. . .

Μὲ κόπο ἐσηκώθηκ' ἡ μητέρα
Εἰς τοῦ γιατροῦ τὸ λόγῳ τὸ σκληρό.
Εὐρήκ' ἕνα ψαλίδι ἐκεῖ πέρα,
Εὐρήκ' ἕνα δίσκο ἀργυρό.

Κ' ἔγειρε πάλι κ' ἔκρυψε τὴν ὄψι
Μέσα ἔς τὴν μητρικὴν τῆς ἀγκαλιά,
Γιὰ νὰ μὴ ὀδη τὸ χέρι ποῦ θὰ κόψῃ
Τῆς ἀκριβῆς τῆς κόρης τὰ μαλλιά.

Μόνον ὄσιν ἔνοιῳσ' ὄλα τελειωμένα
Ἐκύτταξε με πρόσωπο στυστό
Ἐ τὸν ἄσπρο δίσκο τὰ μαλλιά ριγμένα,
— Χρυσάφι μεσ' ἔς τὰσῆμι σκορπιστό! . .

Καὶ ὅταν, ἀφ' ἔμειν' ὦρα λίγη,
Κ' ἐπρόσταξε τί πρέπει νὰ γενῆ,
Ἄνασηκώθηκε ὁ γίατρος νὰ φύγῃ,
Τοῦ εἶπε με σπαρακτικὴ φωνή:

«—Γιατρὲ, γίατρὲ!.. Ὅα σώσης τὸ παιδί μου;..»
Εἶπ' ὁ γίατρος: «—Πιστεύω!.. σὲ πονῶ!..»
Μὰ δὲν ἀρκεῖ, φτωχῆ, ἡ θέλησί μου. . .»
Καὶ ἔδειξε ἕψηλ' τὸν Οὐρανό.

Γ'

Σκλάβα ποῦ ὀσία δύναμι λὲς παίρνει
Γιὰ νὰ ξεφύγῃ πειρατοῦ φιλιῶ,
Τριάντα ἡμέραις-νύχτες παραδέρνει
Ἐ τοῦ Χάρου τὴν ἀχόρταγῃ ἀγκαλιά.

Καὶ εἶνε φοβερὴ ἡ ἀγωνία
Πότε σιγὰ σιγὰ παραμιλᾷ,
Πότε φωνάζει ὅπως τὰ θηρία
Ἦ πέφτει καὶ ἔς τὸ πάτωμα κυλᾷ. . .

Κάποτε δέρνει ὄλους ὄργισμένη,
Καὶ τὴν μητέρ' ἀκόμη τὴ φτωχῆ.
Κ' ὕστερα γέρνει πάλι κούρασμένη
Ἐ τὸ στρώμα τῆς θαρρετὶ χωρὶς ψυχῆ. . .

Τριάντα ἡμέραις!.. Ἄχ! κ' ἡ κάθε ἡμέρα
Ὅπου πέρνῃ μετρίεται με κερί
Ἦ ἀνάφτει τακτικὰ—καλὴ μητέρα—
Ἐ τὴν μάννα τοῦ Χριστοῦ τὴν τρυφερῆ.

Δ'

Μεσ' ἀπ' τὸ παραθύρι πῶχουν κλείσει
Ἦ γινεῖ ὁ ἥλιος μὴ' ματιὰ κρυφῆ,
Ἐὖν νᾶρχεται νὰ ὀδη καὶ νὰ ῥωτήσῃ,
Τί κάνει ἡ ξανθὴ του ἀδελφῆ.

Ἐξω πετοῦν μικρὰ χελιδονάκια
Καὶ τὸν τρελλὸ τὸν Μάρτη τραγουδοῦν,
Κι' ἀκούονται ἔς τὸν δρόμο τὰ παιδάκια
Ποῦ τρέχουν καὶ φωνάζουν καὶ πηδοῦν.

Εἶν' ὁ γίατρος ἔς τῆς ἀρρωστῆς τὸ πλάι—
Κοιμᾷτ' ἐκεῖνη ἤσυχα, γλυκὰ,
Κ' ἡ μαραμμένη ὄψι τῆς γελαίει...
Ἐτὸ ἡ ζωὴ τὸν θάνατο νικᾷ!..

Ἐ τὴν μάννα λέει ὁ γίατρος— «Θὰ ζήσῃ
Ἦ κόρη σου, θὰ γείνη πλεῖα καλὰ!»
Κ' ἐκεῖνη, πρὶν ἀκόμη τὴν κρατήσῃ,
Τὰ χεῖλη τῆς ἔς τὰ χέρια του κολλᾷ. . .

Χαρὰ ἔς τὴν τύχῃ τῆς ψυχῆς ἐκεῖνης
Ποῦ δίνει τέτοια εἶδησι καλῆ.
Ἄγιάζεται με τῆς εὐγνωμοσύνης
Τὸ δάκρυ καὶ τὸ θερμὸ φιλί!

Ε'

Ἦτον ἡ τρίτη ἡμέρα τοῦ Ἀπριλῆ
Ὅταν ἐβγήκ' ἡ πρώτη τῆς μιλιῶ
Μισοστυγῆ ἀπ' τᾶσπρα τῆς τὰ χεῖλη:
«—Μητέρα μου, ποῦ εἶνε τὰ μαλλιά;»

Καὶ ἀνοίξεν ἐκεῖνη τὸ συρτάρι
Ποῦ εἶχε τὰ χρυσὰ μαλλιά κλειστά,
Κ' ἔφερε τὸ παλῆρό τῆς τὸ καμᾶρι
Ἐ τὴν ἀρρωστῆ τὴν κόρη τῆς μπροστά.